

‘Takk fordi dere står sammen med oss’

Bønn bak Anaforas koronastengte porter.

Biskop Thomas:
Matmangel i landsbyene.
Side 2, 3, 12 og 13

Leder: Taknemlighet og håp **3** | India: Grove brudd på trosfriheten **4**

Tyrkia: Kaster ut utenlandske kristne **8** | Pakistan: Håpsteget for minoriteter **11**

Libanon: Tror på ungdommen **14** | Bruker viruset for å krenke trosfriheten **16**

stefanus
alliansen

sammen for de forfulgte

Vigdis Bjorå
– mangeårig ildsjel.
Foto: Privat

MED HJERTE FOR EGYPT

Hennes hjerte banker ekstra for vennene i Egypt også under pandemien.

TEKST: MARIANNE HAUGERUD

Vigdis Bjorå fra Oslo har vært ildsjel for Stefanusalliansens arbeid i årevis.

– *Hva har gjort at du er så engasjert?*
– Å bli forfulgt på grunn av sin tro, må oppleves sterkt krenkende. I tillegg fører forfølgelse ofte til fattigdom. Jesus var tydelig på at vi som kristne er en del av et verdensvidt fellesskap. Paulus sier noe viktig i brevet til Galaterne: «Så la oss gjøre godt mot alle så lenge det er tid, og mest mot dem som er vår familie i troen.» De årene jeg var så heldig å få arbeide i Stefanusalliansen, var noen av de mest inspirerende jeg har hatt. Jeg har fått se hvor viktig det er å gi støtte til og samarbeide med menigheter, personer og organisasjoner i land der trosfriheten er truet. De kan fortelle oss hvordan vi best kan hjelpe. Møter med sterke ressurspersoner har inspirert meg. Jeg får mye mer igjen enn jeg gir.
– *Hva er det viktigste vi kan lære?*
– Det er inspirerende å se troen gjennomsyre livet til mennesker under press. Det er som om troen blir mer synlig når en har lite annet å støtte seg til. Det har vært særlig inspirerende å bli kjent med biskop Thomas og Mama Maggie i Egypt. Troen har vært en drivkraft for dem, og arbeidet deres gir åndelig og materiell livshjelp til tusener. De er mine to store troshelter.

– *Du er aktiv i misjonsutvalget i Bekkelaget menighet. Hvorfor er det viktig å ha et misjonsprosjekt?*
– Ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre noe. Ved å fokusere på ett prosjekt, kan en menighet få være med på noe som skaper forandring for andre, og vi kan hente inspirasjon fra andre mennesker og deres kultur. Vi støtter Stefanusalliansens arbeid i Egypt og har hatt flere besøk – til stor inspirasjon.
– *Hvordan kan vi også være engasjerte under koronakrisen?*
– Situasjonen i Norge er utfordrende. Men likevel er det viktig å se ut over grensene. I tillegg til pandemien, ble Egypt nylig truffet av orkan og flom som gjorde store skader, særlig der de fattigste bor. Jeg ble glad da soknepresten foreslo en ekstra innsamling til våre venner i Egypt. Et lite bidrag kan gi livsviktig hjelp. Under koronakrisen har vi jo dessuten mistet kollektivsamlingen i kirkene. Å be for våre prosjektpartnere, ja, for alle forfulgte søsken, er særlig viktig nå. Når vi ber, påvirker vi både oss selv og dem vi ber for. Jesus knytter sterke løfter til bønn. Bønn kjenner heller ingen grenser.

” Troen berører menneskets dypeste verdier.

LES MER OM BISKOP THOMAS OG
MAMA MAGGIES ARBEID
side 3, 12-13 og 20-21

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansv. redaktør:
Ed Brown, gen.sek

Redaktør:
Johannes Morken

Redaksjon:
Gisle Skeie
Birgitte Moe Olsen

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Forsiden:
Søster Theodora i
kirken på Anafora.
Foto: Pål Brenne

Opplag:
16 300

Gavekonto:
3000 14 57922

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året. Bestill med SMS: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

Tilgjengelig som podcast. Kontakt KABB: kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

TAKKNEMLIGHET OG HÅP

De ordene jeg hører oftest når jeg har snakket med våre partnere rundt om i verden de siste ukene, er disse og lignende ord: «Takk for at dere husker oss, og takk for at Gud går med oss.»

Under pandemien er vi svært bekymret for hvordan det går med våre trossøsken og andre som er i sårbare situasjoner grunnet tro eller tilhørighet. Derfor holder vi kontakten på telefon, epost, WhatsApp og så videre for å høre om situasjonen der de er. Du kan lese om situasjonen i flere av våre prosjektland i denne utgaven av Magasinet Stefanus.

Takknemlighet

Talen til biskop Thomas da han mottok Stefanusprisen i 2005, er en av få taler som har gjort varig inntrykk på meg. «Takk for at dere ser oss», sa han.

Da jeg snakket med biskop Thomas igjen like før jeg skulle skrive denne artikkelen, begynte han med de samme ordene. «Takk for at dere ser oss og står sammen med oss. Takk for at Gud er nådig mot oss.» Biskopen fortalte at Anafora har måttet stenge sine porter for å hindre spredning av viruset. Han sa at folk i landsbyene ikke hadde nok mat og at han derfor hadde omdisponert midlene fra Stefanusalliansen til å kjøpe inn mat.

Vi diskuterte den koptiske kirkens mange utfordringer. I stedet for å klage og henge med hodet, uttrykte biskopen takknemlighet.

Håp

Sajid Christopher, leder av vår partnerorganisasjon i Pakistan, Human Friends Organization (HFO), snakket i vår siste samtale om den vanskelige situasjonen for kristne og andre religiøse minoriteter under koronakrisen. Vi diskuterte måter som vi kunne bidra med hjelp. Stefanusalliansen startet så en kampanje for å samle inn penger til matutdeling – som vist i forrige utgave av Magasinet Stefanus og på Facebook.

Samtidig fortalte Sajid om flere positive tegn. Etter mange års målrettet arbeid har religiøse minoriteter fått en kvote av plassene i høyere utdanning (se mer side 11). Dette gir fremtidshåp.

I Stefanusalliansen tror vi på likestilt gjensidighet. Formålet vårt er å stå sammen for og med de forfulgte og å yte praktisk bistand til dem som lider for sin tro. Samtidig er formålet også å formidle tros livet og trosopplevelsene fra den lidende kirke til kirken i Norge og andre deler av den «vestlige» verden. De trenger oss. Men vi trenger også dem. Vi trenger å høre hvordan de takler motgang. På den måten blir vår tro også styrket. Vi gir til dem av vår overflod for å berike dem, og de gir til oss av deres overflod for å berike oss. En styrkende sirkel.

” Jeg blir ofte minnet om å spørre meg selv om hva jeg er takknemlig for.

Styrket tro

I møte med våre trossøsken merker jeg at jeg blir oppmuntret og styrket i min egen tro. Jeg blir ofte minnet om å spørre meg selv om hva jeg er takknemlig for. Og jeg blir utfordret til å se ikke bare det negative, men til å se forbi det og mot en Gud som er større enn alt og som gir håp.

Hva er du takknemlig for?
Hvilket håpstegn ser du?

Ed Brown

Generalsekretær

Synspunkter på lederen?
Send dem til ecb@stefanus.no

Indiske kristne protesterte mot angrep på kirker i den indiske hovedstaden New Dehli i februar 2015. Foto: Manish Swarup/AP/Scanpix

INDIA PÅ 'VERSTINGLISTE'

Indiske kirker er urolige for økende forfølgelse av kristne. De er samtidig bestyrtet over volden mot muslimer.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

Situasjonen for trosfriheten i India forandret seg drastisk til det verre i 2019. Slik åpner årsrapporten til USCIRF – den amerikanske Kongressens kommisjon for internasjonal trosfrihet.

For første gang på 15 år anbefaler kommisjonen at India straffes for trosfrihetsbrudd under International Religious Freedom Act – på linje med Kina og Nord-Korea.

Rapporten påpeker at den hindunasjonalistiske BJP-regjeringen har innført lovgivning som krenker trosfriheten og tillatt hatkriminalitet mot religiøse minoriteter. Regjeringen har til en viss grad selv nøret opp under hatefulle ytringer med oppfordring til vold.

Straffefrihet for gjengvold er utbredt. Sammen med hatefull retorikk fra ledende politiske figurer bidrar dette til å legitimere vold mot minoriteter. Delstatsministeren i Uttar Pradesh, Yogi Adityanath, har blant annet argumentert for tvangssterilisering av kristne og muslimer og for å frata muslimer stemmeretten. Han har også hevdet at India står i en kamp mellom guder og demoner. Han er selv grunnlegger av en hindumilits som har vært involvert i vold mot minoriteter.

Sterk vekst i hatkriminalitet

Etter at det hindunasjonalistiske partiet BJP kom til makten i 2014, har angrep mot religiøse minoriteter skutt i været. Beskyttelse av hellige kuer er en av årsakene. Lynsjinger av personer som antas å slakte kveg, har steget med 97 prosent, og halvparten av disse angrepene har skjedd i delstater hvor BJP har politisk makt, ifølge menneskerettsorganisasjonen CSW. Muslimer og daliter rammes spesielt.

At overgripere ikke straffes, gjør at voldsepisodene vokser i omfang. Koronakrisen har forsterket motstanden mot muslimer. Muslimer som samlet seg i store forsamlinger, er blitt beskyldt for å ville spre viruset med vilje, og således starte «krig» mot hinduister.

Muslimer spesielt utsatt

Systematiske angrep på muslimer er en del av BJPs politiske prosjekt om å skape en hinduistisk nasjon. Statsminister Narendra Modi har siste året fått gjennom en rekke antimuslimske tiltak som frir til hindunasjonalistenes stemmebase.

Kommisjonen for trosfrihet under Evangelical Fellowship of India (EFI) er, i sin 2019-rapport om forfølgelse av kristne, bestyrtet over de økende angrepene på muslimer. En hatkampanje som startet i midten av desember 2019, slo i februar 2020 ut i en ren voldsbølge i muslimske gettoer i nordøstlige forsteder til hovedstaden New Dehli.

EFI-kommisjonen skriver at voldsbølgen mot muslimer ikke bare førte til at arbeidet med å analysere forfølgelsen av kristne ble forsinket. Voldsbølgen mot muslimer reiser også grunnleggende spørsmål om sikkerheten for alle religiøse minoriteter i India. EFI-rapporten spør om kirken og de troende kan se for seg en trygg havn i India når muslimene blir så kraftig angrepet.

EFI-kommisjonen beskriver myndighetenes tre dager lange totale taushet. Øyenvitner forteller at politifolk deltok i lynsjing av unge muslimer. En rekke kirkeinitiativer ble tatt for å hjelpe ofrene for volden.

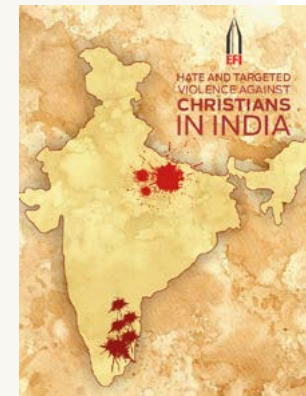
» Delstatsministeren (...) har blant annet argumentert for tvangssterilisering av kristne og muslimer.

Angrep mot kristne

Andre steder i India fortsatte samtidig angrepene på kristne. 40 voldsangrep ble registrert i januar og februar i 2020. I 2019 registrerte kommisjonen 366 tilfeller av hatkriminalitet mot kristne. De beskrives i årsrapporten.

En som fikk erfare hatet, var pastor Lalu Kirade fra Madhya Pradesh. Kirades familie, med fire barn og to besteforeldre, ble angrepet av en voldelig mobb som truet med å drepe dem dersom de ikke fornektet sin kristne tro. Da familien nektet, ble huset rasert og familien kastet ut av landsbyen. Medlemmer av menigheten ga dem midlertidig husly.

Som hevn for at pastoren meldte saken til politiet, ble han igjen angrepet en måned senere. «De hoppet på meg som en gjeng med løshunder. De sa jeg skulle be til Gud om å redde meg», sa Kirade i etterkant til Morning Star News. Etter slag, spark og trusler ble han frastjålet alle kontanter. «Disse pengene ble gitt meg for å overleve koronakrisen. Det var alt familien hadde for å overleve.» Overgriperne løp fra stedet da familie-medlemmer kom til unnsetning.

EFI-rapporten om forfølgelse av kristne.

Protester: Nytt statsborgerskapsregister kartlegger illegale innvandrere. Religiøse minoriteter fra nabolandene får innvilget opphold. Men muslimer står uten beskyttelse. Magasinet 1-2020

” Regjeringen har (...) selv nøret opp under hatefulle ytringer med oppfordring til vold.

Trusler om drap

Hatkriminaliteten mot kristne er dels utført av hindunasjonalister og av politiet.

Trusler, trakassering og psykisk vold topper listen. 62 gudstjenester er stoppet. For eksempel angrep 6 hindunasjonalister en kirke i Kanjappali i Tamil Nadu 3. mai i fjor.

Angriperne truet med å drepe kristne dersom de fortsatte å be.

Det ble registrert fire drap på kristne, fire nedbrente kirker og tre ødelagte kirker.

I 2019 var det flest tilfeller i Indias mest folkerike delstat, Uttar Pradesh, hvor den tidligere nevnte delstatsministeren er fiendtlig innstilt mot religiøse minoriteter.

Flere voldshandlinger trigges av såkalte anti-konverteringslover som er innført i minst syv delstater. Til tross for at grunnloven garanterer retten til å endre religion, er det nå kriminelt å konvertere dersom man mistenker tvang eller lureri. I Uttar Pradesh diskuteres nå et forslag om syv års fengsel ved «tvungen konvertering». En lovkommissjon kom i november med sin rapport som på forsiden var illustrert med grafikk fra nettsiden til en hindunasjonalistisk bevegelse, forteller rapporten fra EFIs kommisjon for trosfrihet.

Trigger vold

Selv om ingen så langt er dømt under anti-konverteringslovene, trigges voldelige angrep dersom noen mistenkes for å evangelisere eller drive konvertering. Å miste hinduister til andre religioner er et politisk og moralsk tap for hindunasjonalistene som vil skape en hinduistisk nasjon.

I delstater der BJP har makt, kan hindunasjonalister angripe konvertitter uten å risikere straff. Ironisk nok driver hindunasjonalistene selv store konverteringskampanjer – eller «homecomings». Mange mener kampanjene sprer hat mot kristendommen og at det samtidig brukes lokkemiddel for å få fattige kristne til å konvertere.

Også disse kampanjene har tiltatt etter at Modi kom til makten i 2014. Det er kanskje ikke rart at India opplever alvorlige brudd på trosfriheten.

Dalitene må ta seg av søppel og rensing av kloakk. Foto: Istock Photo

DE LEVER I YTTERKANTEN

Kan kristne daliter i India vinne frem slik at de fritt kan velge sin religion – uten å miste rettigheter?

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

Det er enorme forskjeller i India. 57 indiske milliardærer besitter like mye som 70 prosent av befolkningen, viste en studie fra den humanitære organisasjonen Oxfam.

Nederst på rangstigen er vel 200 millioner daliter (tidligere kalt kasteløse) som ofte har de verste jobbene, inkludert rensing av kloakk. Kastediskriminering ble forbudt gjennom grunnloven i 1950, men daliter opplever stadig vold og diskriminering i tilgang på offentlige tjenester. Flere steder lever dalitene adskilt fra samfunnet for å unngå «forurensing». Ekteskap på tvers av kaste er fremdeles tabu.

Kristne daliter

Mange øyner håp om å unnsnippe kastesystemet gjennom kristendommen. I dag er cirka 70 prosent av indiske kristne daliter. Men historien har vist at konvertering ofte gjorde vondt verre.

I kirkene kunne de øvre kastene nekte å ta imot nattverd eller sitte sammen med kasteløse. Det var spesielt vanskelig for daliter å bli prester eller biskoper. Kristne daliter fortsatte i lavtlønnede jobber og ble utsatt for dobbel diskriminering. Etter konvertering mistet de sin offisielle kaste, også retten til kastekvoterte plasser for hinduistiske og buddhistiske daliter i utdanning og byråkrati. De mistet tilgang til bolig og beskyttelse mot hatkriminalitet.

I praksis betød valget om å følge Jesus færre muligheter – en høy pris for enkelte: «Besteforeldrene våre konverterte til kristendommen, men vi har bestemt oss for å leve som hinduer. Vi var katolikker bare i navnet, men forble fattige. Kirken tok aldri vare på

” Kristne daliter fortsatte i lavtlønnede jobber og ble utsatt for dobbel diskriminering.

oss fordi vi var daliter», forteller en tidligere katolikk fra Kerala til UCA News.

Modis kastepolitikk

Det var mye takket være støtten fra daliter at det hindunasjonalistiske partiet BJP kom til makten i 2014. Men løftene om arbeidsplasser og rettferdighet for daliter forble med ordene. BJP er kjent som et parti for de øvre kastene.

Rett før valget i 2019 økte BJP kastekvoteringsraten i offentlig sektor fra 50 til 60 prosent. Men dette hjalp ikke de marginaliserte. De ekstra 10 prosentene forbeholdes nemlig fattige fra de øvre kaster.

Hindunasjonalistene utfordrer kastekvoteringen. De mener kaste ikke er en reell utfordring i dag og vil at kvalifikasjoner skal telle mest. Men dette er en populistisk politikk for å bevare privilegier. De øvre kastene som allerede har tilgang til utdanning, nettverk og ressurser, har alt å tjene på egen kaste-tilhørighet. Kanskje er nettopp bevaring av kastesystemet målet for en bevegelse som er bygget på hinduismen.

Krever likestilling

Kastekvotering, som ble grunnlovsfestet i 1950, er det viktigste tiltaket for å utjevne forskjeller. Noen hevder at kvotering har gjort lite for dalitene som gruppe. Kvotering gjaldt i første omgang kun for hinduistiske daliter, senere ble dalit-sikher og buddhister inkludert.

Kristne og muslimske daliter mener de lever under samme betingelser som andre daliter, men at de ikke får samme anerkjennelse på grunn av sin tro. De hevder dette strider med retten til ikke-diskriminering og likestilling som også er nedfelt i grunnloven.

Siden 2004 har kristne grupper ventet på at høyesterett skal behandle en formell klage mot kvoteringssystemet i grunnloven. Høringen startet i 2020, men ble utsatt under koronakrisen. En seier vil bety at dalitene står fritt til å velge sin religion, uten å miste rettigheter. Kanskje er det håp, tross alt, for disse gruppene som blir diskriminert og presset til ytterkanten av samfunnet.

UTENLANDSKE KRISTNE KASTET UT

«Paul» har bodd i Tyrkia i ti år og er en av lederne i en protestantisk menighet. Nå er han blitt en «trussel mot den offentlige orden».

TEKST: JOHANNES MORKEN

” Vi elsker Tyrkia, vi elsker folket, vi elsker Jesus og vi ber for landet og dets ledere.

«Paul»

Moské og et skilt til en protestantisk kirke. Tyrkia er et muslimsk preget land med en kristen minoritet. Foto: Pål Brenne

På flyplassen på vei til sitt europeiske hjemland fikk «Paul» høre: «Du ligger i systemet som en trussel mot den offentlige orden. Dersom du reiser, kommer du ikke inn igjen.»

«Paul» dro hjem til sin kone som – fordi hun ikke var med – ikke vet om hun har fått samme kode. Men de antar det.

Tyrkia kaster nemlig i all stillhet ut kristne utlendinger som har vært aktive i og gjort tjeneste i protestantiske menigheter. I 2019 var det minst 35 slike saker. Siden januar i år har det vært 14 til som har oppdaget at de i de offentlige registrene har fått en straffekode som forteller at Tyrkia vil bli kvitt dem.

Stemples som trusler mot Tyrkia

Noen er blitt stemplet som en «trussel mot den nasjonale sikkerheten» og har fått noen dager på seg til å forlate landet. De fleste har fått en kode som sier at de er «en trussel mot offentlig ro og orden eller folkehelsen». Disse får ikke fornyet oppholdstillatelsen, eller de slipper ikke inn igjen dersom de drar ut av Tyrkia på ferie.

De fleste er fra USA. Andre kommer fra land som Storbritannia, Tyskland og Sør-Korea. Medregnet familier har de kjente vedtakene rammet rundt 150 personer. Noen får vite på flyplassen at dersom de drar ut, slipper de ikke inn igjen. Andre har ikke fått beskjed og møtt et stengt land ved retur.

” Vi må skrive forsvarsskrift uten å vite anklagene.

«Paul»

Vekst etter Brunson

Det ble en kraftig vekst i antallet slike saker etter Andrew Brunson-saken. Den amerikanske pastoren i Izmir ble høsten 2016 arrestert og anklaget for terrorisme og spionasje. Han og kona Norine hadde bodd i Tyrkia i godt over 20 år. Han ble arrestert ikke lenge etter kuppforsøket mot Erdogan i juni 2016.

Brunson satt to år i fengsel og husarrest og risikerte 35 år bak murene. Etter hardt politisk og økonomisk press fra USA, slapp Brunson fri i oktober 2018. Sentrale vitner frafalt falske vitnemål.

– Vi vet ikke, men vi tror at USAs harde linje for å få Andrew Brunson fri, nå slår tilbake på andre kristne.

Tyrkia kjenner seg truet, sier «Paul» og legger til:

– Men vi har ingen politisk agenda. Vi elsker Tyrkia, vi elsker folket, vi elsker Jesus og vi ber for landet og dets

Deltagelse på familiekonferansen til Den protestantiske alliansen er oppgitt som årsak til utestengning. Foto: Stefanusalliansen

ledere. Vår menighet evangeliserer ikke i gatene. Vi tar imot folk som kommer til kirken og som vil høre evangeliet og bli bedt for.

«Paul» har tatt sin sak til retten. Saken kommer opp etter at de koronastengte domstolene åpner igjen. Alle sakene som er behandlet i domstolene, har gitt avslag.

«Paul» og hans forsvarer er klare til å anke saken til Konstitusjonsdomstolen. Det tar gjerne tre-fire år. Han og hans kone er forberedt på å forlate Tyrkia i år, før hans oppholdstillatelse går ut. De vet at den ikke vil bli fornyet.

Nær 50 saker

Det er så langt reist cirka 15 sivile rettssaker for å prøve vedtakene. I de fleste sakene møtes den anklagede med hemmelige beviser fra sikkerhetspolitiet. «Paul» og hans forsvarer får ikke innsyn.

– Vi må skrive forsvarsskrift uten å vite anklagene. Vi må forsvare oss med menneskerettigheter og den grunnlovfestede trosfriheten og vise hva vi har rett til etter tyrkisk lov, sier «Paul».

I de få sakene der myndighetene har lagt anklager på bordet, heter det at de det gjelder, skal ha utført aktiviteter til skade for Tyrkia, at de har deltatt i misjon eller deltatt på den nasjonale familiekonferansen som Den protestantiske alliansen har arrangert i 20 år, sist i januar i år.

– Konferansen har ingen skjult agenda. Den holdes i full åpenhet på et stort hotell på samme tid og sted hvert år. Temaene er generelle, av felles interesse for kirkene. Formålet er å bygge enhet og fellesskap, heter det i 2019-rapporten fra Den protestantiske alliansen (TEK) om trosfriheten i Tyrkia. →

Ledere kastes ut

De protestantiske menighetene består for det meste av mennesker med muslimsk bakgrunn. Tyrkisk lov hindrer dem i å utdanne pastorer. Mange som rammes, er ledere som menighetene er avhengige av, skriver TEK og legger til:

– De som rammes, har bodd her i årevis, de har investert her og sendt sine barn til skolen. Ingen har noe kriminelt rulleblad. Innreiseforbudene splitter familier og skaper kaos i familiers liv.

Under koronakrisen er det ikke kommet nye saker, fordi flytrafikken ligger nede.

– Men så snart reisevirksomheten åpner igjen, vil flere få vite at de også har fått en kode, sier pastor Ramazan Arkan, Stefanusalliansens partner i Antalya.

En amerikansk dame og en finsk mann som hadde gjort tjeneste i menigheten i Antalya og bodd i landet i flere år, slapp ikke inn igjen etter reiser utenlands.

– Vi vet om flere som har avlyst ferie og besøk hos familie og venner. De våger ikke reise fordi de frykter at de ikke slipper inn igjen i Tyrkia, sier Ramazan og legger til:

– Dette er en stor belastning for familier, og det rammer vår menighet og andre menigheter hardt. Vi er helt avhengige av hjelp fra utenlandske misjonærer. Regjeringen gjør dette for å hindre at kirken vokser.

Saken mot pastor Andrew Brunson, her med kona Norine, skapte stor oppmerksomhet. Foto: Stefanusalliansen

Kritisk: Aykan Erdemir, vinner av Stefanusprisen.

‘Bruker konspirasjonsteorier’

– Siden kuppforsøket i 2016 har regjeringen valgt å dytte foran seg konspirasjonsteorier som framstiller kirkearbeidere som «spioner» og betegner tyrkiske kristne som «femte-kolonnister» som forråder den tyrkiske nasjonen.

Det sier Aykan Erdemir, direktør for Tyrkia-programmet til Foundation for Defence of Democracies i Washington. Han er tyrkisk akademiker og var en to vinnere av Stefanusprisen i 2016.

– Konspirasjonsteoriene er brukt som strategi for å skape samling rundt flagget og for å avlede oppmerksomhet fra regjeringens dårlige forvaltning og korrupsjon, sier Erdemir. Regjeringen er utgått fra det nasjonalistiske og islamske partiet AKP.

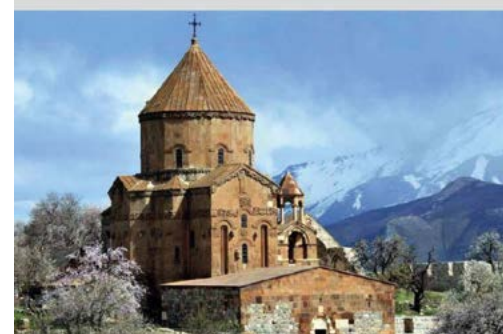
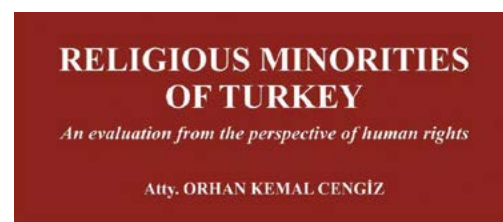
– I Tyrkia smelter antikristne følelser ofte sammen med landets frodige anti-amerikanisme som har tilhengere også hos opposisjonen. Siden kuppforsøket er også hatefulle ytringer mot kristne blitt allestedsnærværende. De finnes ikke bare i regjeringssdrevne medier og medier som støtter regjeringen, men også blant offentlige tjenestemenn. Kulturen med straffefrihet gjør at slike hatefulle ytringer ikke får noen ordentlig juridisk respons, sier Erdemir.

‘Bryter flere menneskerettigheter’

– Det er bemerkelsesverdig at grove brudd på menneskerettighetene får pågå i stillhet, skriver advokat Orhan Kemal Cengiz i den ferske rapporten «Religious Minorities of Turkey».

– Det finnes ingen juridiske virkemiddel i Tyrkia som kan stoppe praksisen. Administrative domstoler avviser sakene. For å få en kjennelse mot å bli kastet ut, må de dokumentere for Konstitusjonsdomstolen at de kan bli torturert eller at livet kan stå i fare i opprinnelseslandet. For borgere av land som USA eller Tyskland er det umulig å dokumentere dette, skriver Cengiz som legger til:

– Praksisen bryter med flere menneskerettigheter. Det at de tvinges ut av Tyrkia på grunn av sin religiøse tro, er et grovt brudd på trosfriheten. Ingen muslim som ikke er tyrkisk borger, er fjernet fra Tyrkia for å spre islam. Praksisen rammer kristne på en diskriminerende måte. Anklagene gjelder også bare påståtte forbrytelser, og retten til å være uskyldig inntil det motsatte er bevist, brytes derfor. De anklagede har ikke mulighet til å forsvare seg, dette bryter deres rett til en rettfærdig rettergang, skriver Cengiz.

– Klare brudd på menneskerettigheter, heter det i ny rapport.

SIKRER UTDANNING

Human Friends Organization (HFO) i Pakistan jubler: Religiøse minoriteter får en kvote på to prosent av plassene i høyere utdanning.

HFO har i årevis arbeidet for dette:

– Dette er et gledelig resultat av vår politiske innsats for å løfte religiøse minoriteter. Dette er også allerede enstemmig vedtatt i det føderale parlamentet for å bli innført i hele Pakistan, jubler HFO-leder Sajid Christopher med et ferskt brev fra provinsministeren for utdanning i hånden. Han legger til:

– Minoritetsstudenter er blitt neglisjert og diskriminert ved opptak til høyere utdanning. Derfor har de ikke kunnet få jobber på høyere nivå i samfunnet.

Diskriminert

HFO og det nasjonale minoritetsnettverket som Sajid Christopher har stått sentralt i etableringen av, har arbeidet målbevisst. Punjab's minister for minoriteter, Ijaz Alam Augustine, har fått vedtatt en kvote.

– Med tilgang til høyere utdanning vil minoritetsfamilier kunne få økonomisk utvikling, og representanter for minoriteter vil kunne spille en viktigere rolle, sier Sajid Christopher.

Den tidligere føderale minoritetsministeren, Shahbaz Bhatti, fikk i sin tid vedtatt en jobbquote på fem prosent. Bhatti som var kristen politiker, ble drept av ekstremister i 2011 fordi han støttet den da blasfemi-dødsdømte Asia Bibi.

Deler ut mat

HFO har fått omdisponere midlene fra Stefanusalliansen til å dele ut mat. Nå har vi samlet inn ekstra midler.

– HFO vil derfor fortsette å dele ut mat til kristne i forskjellige deler av Pakistan. Vi deler også ut til andre minoriteter, som sjiamuslimere.

Sajid Christopher er glad for et fremskritt for Pakistans minoriteter.

KRISTNE, KOM I MORGEN- LYSET

Kristne, kom i morgenlyset,
solen stråler nå i øst.
Jesus Kristus er oppstanden,
syng Hans pris med jubelrøst.
Følg det glade søndagsbud:
la oss samles for vår Gud!

Kristne, se, når dagen våkner,
mot den lyse himmelrand.
Menigheter har vært sammen
i de fjerne morgenland.
De har sunget og bekjent:
Jesus er fra himlen sendt.

Kristne, merk hvor tårer blandes
inn i kirkens seierssang.
La en bønn for de forfulgte
følge solen på dens gang,
de som fant en kristen tro
og betalte den med blod.

Gud, du rettsløses forsvarer,
Kristus, seierherre stor,
Ånd, som tenner troens flamme,
vær hos alle dem som tror.
Du som ser og kjenner alt:
la oss være jordens salt.

Når vi så i tro forenes
i det ene nattverdrød
bærer vi usynlig med oss
alle kristnes liv og nød.
De i oss og vi i dem
løftes for Guds trone frem.

Kristne, syng i morgenlyset,
syng for dem som ikke kan,
syng for dem som bærer korset
i de fjerne morgenland.
Syng og tal om sant og rett,
syng til de og vi er ett.

© EYVIND SKEIE

» Syng og tal om sant og rett,
syng til de og vi er ett.

Salmen «Kristne, kom i morgenlyset» ble skrevet til Søndag for de forfulgte i 2003. Bakgrunnen var denne: Min venn Bjørn Wegge hadde nylig tiltrådt som generalsekretær for Norsk Misjon i Øst, som Stefanusalliansen da het. Wegge og jeg hadde snakket mye sammen om hvordan det kunne løftes frem et sterkere og bredere engasjement for forfulgte kristne over hele verden. Vi tenkte ikke minst på kristne i postkommunistiske stater i Asia og kristne som tilhørte de historiske kirkene i Midtøsten. Vi hadde også mange tanker om hvordan dette engasjementet kunne nå ut i norsk offentlighet og i kirker og trossamfunn i Norge.

I forlengelsen av samtalen skrev jeg flere salmetekster. To av dem ble senere med i Den norske kirkes nye salmebok i 2013, nr. 80 og 81.

Wegge og jeg reiste også til Egypt for å finne noen partnere som var forankret i den koptiske tradisjonen, samtidig som de hadde noe å bringe til norske menigheter og enkeltpersoner. Det var slik Stefanusalliansen sitt langvarige partnerskap med biskop Thomas og Mama Maggie ble til i 2005. Siden har dette vært en viktig del av mitt eget trosliv, mitt skrivearbeid og min forpliktelse.

Salmeteksten «Kristne, kom i morgenlyset» uttrykker samtidigheten mellom vår gudstjeneste og alle de gudstjenester som feires over hele kloden, i takt med solens gang. Det er en sammenheng i alt. De i oss og vi i dem, løftes for Guds trone frem.

TEKST: EYVIND SKEIE

Jesus Frelser,
du som gav ditt blod,
velsign alle som må ofre
og forsake
fordi de tror på deg.
Gi dem styrke
og vær deres håp
under forfølgelse
og motgang.
Amen.

– Partnerskapet med biskop Thomas har i 15 år vært en viktig del av mitt trosliv og min forpliktelse, skriver Eyvind Skeie.
(Foto: Pål Brenne)

Religiøse minoriteter utsettes i flere land for ren sydebukkjakt, og myndigheter misbruker koronaviruset til å stramme grepet.

Mange kirker har stengt byggene og innført sterke restriksjoner under pandemien. Foto: Istock Photo

TEKST: STEFANUSALLIANSEN

MISBRUKER VIRUSET

Etter hvert som covid-19-viruset har spredd seg, har myndighetene i ulike land iverksatt begrensninger som rammer trosutøvelse. Å praktisere sin religion eller tro er en grunnleggende menneskerettighet. Samtidig øker samlinger med mennesker risikoen for smittespredning. Hvilke trosfrihetsutfordringer står vi overfor i denne tiden? Hvor langt kan myndighetene gå når de begrenser religiøs aktivitet? Hvor går grensen for legitime restriksjoner, og når går tiltak over i maktmisbruk?

Må ikke diskriminere

Ifølge internasjonal rett er retten til å ha og velge sin tro absolutt og uten unntak. Bestemmelsene tillater likevel at myndighetene kan begrense hvordan troende praktiserer troen, på visse vilkår. Tillatte begrensninger må ha grunnlag i lov og må være nødvendig for å beskytte formål som offentlig helse eller andres rettigheter. Begrensningene kan ikke være diskriminerende og må ikke brukes tilfeldig mot noen grupper eller enkeltpersoner.

Dette betyr i utgangspunktet at restriksjoner av trosutøvelse på grunn av korona kan være i samsvar med menneskerettighetene. Men det er stor forskjell på tiltak

som spesifikt rammer enkelte religiøse grupper, og tiltakene som rammer alle forsamlinger, også kultur- og idrettsarrangementer.

Legitime tiltak

Enkelte trossamfunn har også trosset styresmaktens ordre om nedstengning i trosfrihetens navn. I USA har flere kirker valgt å holde møter i strid med ordre, og til tross for at kirkene øker smitterisikoen ved å samles. Nyhetsnettverket The Conversation har sett på forskjeller mellom trossamfunn i Canada og USA, og skriver at motstanden mot legitime restriksjoner er basert på skepsis blant disse trossamfunnene mot vitenskap og offentlig regulering.

Ortodokse jøder deler de konservative kirkenes skepsis, og noen av de første smittetilfellene i New York var nettopp blant ortodokse jøder. I ukene som fulgte holdt det ortodokse jødiske samfunnet flere bryllup og begravelser i strid med offentlige ordre mot store forsamlinger.

Susannah Heschel som er professor i jødiske studier, forklarer i The New York Times at forbudet mot å samles og å gå til synagogen, vekket til live minner om da religiøs forfølgelse var årsaken til stengte gudshus. Mange trossamfunn har vært og er utsatt for religiøs forfølgelse, og kan derfor oppfatte restriksjoner som illegitime av den grunn.

Samtidig har myndighetene i enkelte tilfeller gått for langt. For eksempel ble kirkemedlemmer i Greenville i USA bøtlagt for å ha deltatt i drive-in-gudstjenester via radio, mens de satt i bilene sine med vinduene lukket. Det var ingen kontakt mellom kirkemedlemmene, og smitterisikoen var derfor minimal. Myndighetene har siden omgjort på sine forskrifter for at trossamfunn ikke skal rammes hardere enn andre.

Jakter på sydebukker

Dessverre ser vi en tendens til at religiøse grupper blir utpekt som sydebukker for spredning av sykdommer. I flere av disse tilfellene har det eksistert en grunnleggende fiendtlighet mot de beskyldte religiøse gruppene lenge før viruset oppsto.

I India ble muslimer raskt beskyldt for smittespredning etter at en muslimsk misjonsorganisasjon i New Delhi viste seg å ha mange smittetilfeller, melder The Washington Post. I ukene etter at nyhetsmedier og politikere spredte beskyldningene, ble muslimer angrepet, nektet helsehjelp og boikottet, angivelig i frykt for koronaviruset.

I Sør-Korea kan flere tusen koronasmittede føres tilbake til den nyreligiøse Shincheonji-kirken. Kirken var fra før omstridt, blant annet på grunn av sine aggressive vervingskampanjer i protestantiske kirker og for sin endetidslære. Folk sitter dessuten tett i tett.

Da pandemien brøt ut, ble kirken beskyldt for bevisst å bruke viruset mot samfunnet. Lokale myndigheter

” I Kina har myndighetene styrket overvåkingen generelt og av religiøse minoriteter spesielt.

anmeldte kirken for å undergrave folkehelsen. Nå har over en million sørkoreanere signert et opprop som krever at Shincheonji-kirken oppløses.

I etterkant har Sør-Koreas helseminister derimot bekreftet at kirken samarbeidet med styresmaktene om å bekjempe viruset etter at smitten ble oppdaget, ved å utlevere medlemslister, oppfordre medlemmer til å la seg teste og ved desinfisering av lokaler. I en omfattende rapport fra Centre for Studies of New Religions (CESNUR) konkluderes det med at kirken ble utsatt for en ren sydebukkjakt basert på en serie feilaktige beskyldninger.

Misbruker viruset

Dessverre har styresmaktene i flere land utnyttet korona-situasjonen til å gjøre hverdagen enda vanskeligere for religiøse minoriteter.

I Indonesia forbereder parlamentet endringer i straffelovgivningen, deriblant blasfemibestemmelser. Forslaget inneholder formuleringer som kan brukes til å straffeforfølge og diskriminere religiøse minoriteter, og enkelte parlamentarikere advarer mot at denne sensitive lovgivningen blir behandlet under pandemien.

Flere land, som Filippinene, har presset gjennom unntakslovgivning som gir myndighetene vide fullmakter, melder Bistandsaktuelt.

Styrket overvåking

I Kina har myndighetene styrket overvåkingen generelt og av religiøse minoriteter spesielt. De har forbudt online-gudstjenester i enkelte regioner. Trosfrihetsmagasinet Bitter Winter melder at lokale myndigheter har innført nye tiltak som gjør at registrerte kirker i økende grad må formidle statlige doktriner.

Denne typen inngrep kan på ingen måte legitimeres av koronaepidemien. Dette er de virkelige utfordringene for trosfriheten i denne tiden.

LES MER

I Magasinet 3-2020 kunne du lese:

- Jøder rammes av pestbeskyldninger
- Kina: Forfulgte uigurer må holde fabrikker i gang
- Frykten for det totalitære viruset

Du finner magasinet på www.stefanus.no

MOBILISERER UNGE MOT HAT

Unge libanesarar er frustrerte over eit korrumpert politisk system som fordeler makt etter kva religiøs gruppe folk høyrer til.

TEKST: JOHANNES MORKEN

Koronakrisa i Libanon kom på toppen av ei djup politisk og økonomisk krise. 17. oktober i fjor starta massive folkelege protestar mot politisk vanstyre og eit sekterisk politisk system – som deler politisk makt etter religion, med kvotar. Koronakrisa forsterka den djupe økonomiske krisa, med eksplosiv vekst i arbeidsløyse og matvareprisar.

Nei til nye murar

I Libanon støttar Stefanusalliansen organisasjonen Adyan som skal omsetja det nettbaserte undervisningsmateriellet vårt om trusfridom til arabisk. Men Adyan har mange andre prosjekt for å kjempa fram like borgarrettar for alle i Midtausten, uavhengig av religion.

Etter at Libanon vart stengt ned i slutten av februar, måtte alt skje på nettet, også eit stort undervisningsprogram for elevar ved 42 skular landet over. No brukar Adyan nettet til å kjempa mot spreiding av hat på nettet.

– Vi må unngå at det blir meir isolasjon, fleire murar og varig stengde grenser. FNs generalsekretær har åtvåra mot nettspreidd hat og rasisme og mot falske nyhende. Adyan prøver å læra opp ungdom. Vi vil unngå farlege tankesett om at kvar har nok med sitt og at andre er ein trussel, seier Caroline Thomas i Adyan.

Empati med eldre

Elevane landet over skulle før eksamen hatt ei samfunnstene. I det koronastengde landet har dei fått eit anna oppdrag: Dei skal via telefon henta inn kvar si historie frå eit eldre menneske. Temaet er fortid, notid og framtid i Libanon – i eit kritisk år for landet og i eit jubileumsår: Det er 100 år sidan forløparen for dagens Libanon vart til etter at Det osmanske riket braut saman under den første verdskrigen.

– Vi vil at unge skal knyta band til eldre som gjerne sit isolerte og sårbare i heilt andre delar av landet. Vi vil skapa mangfald, forståing og empati på tvers av generasjonar og religion, seier Thomas.

I staden for ein stor avslutningsseremoni med utdeling av vitnemål, skal dei unge byggja opp ein blogg med minst 100 historier med bilete. Dette skal bli ein ressurs for seinare undervisning.

– Det blir sikkert ikkje lett. Elevane må læra seg å intervjuja eldre, dei må læra seg å gjera opptak eller skriva ned det som blir sagt. Men dei får læra seg både teknologi og empati.

Vil visa betre styresett

Det må også dei fleire hundre unge som skal vera med i eit treårig prosjekt om politikk og demokrati. Prosjektet går fram til det neste libanesiske valet i 2022. Eit ungdomsparlament skal visa Libanon at det er betre måtar å styra landet på enn dagens system med maktfordeling etter sekteriske liner.

– Vi vil skapa debatt om sekterisme og politikk. Vi vil ha unge involvert, og vi vil at unge skal spela ei rolle for å skapa eit nytt Libanon, seier Caroline Thomas.

Prosjektet var nettopp lansert då dei store demonstrasjonane mot regjeringa braut laus i oktober i fjor. Adyan starta med ei spørjeundersøking blant 1800 unge mellom 18 og 35 år. Over 40 prosent av dei som vart intervjuja, hadde delteke i protestane. Det store fleirtalet av dei unge meiner at det sekteriske systemet skaper korrupsjon og konflikt mellom ulike religiøse grupper. Kring 30 prosent vurderer å flytta frå Libanon, og ein tredel av desse igjen er faktisk i gang med det som må til for å emigrera.

» Det store fleirtalet av dei unge meiner at det sekteriske systemet i Libanon skaper korrupsjon og konflikt.

Laga ny vallov

Ei gruppe ekspertar skal også laga si eiga vallov som ikkje byggjer på sekterisk maktfordeling, men på like borgarrettar. Denne vallova skal både presenterast offentleg som eit alternativ til den som gjeld, og brukast i valet av eit ungdomsparlament.

900 unge skal i fase to, som startar i vår, gjennom eit seks månader langt program der dei skal trenast i politikk og i å forstå ulike religionar. Sidan alt må skje på nettet, blir det 60 grupper på 15 i kvar. Etter denne treninga skal dei stilla som kandidatar til val av eit ungdomsparlament med 64 medlemmar, halvparten så stort som Libanons nasjonalforsamling.

– Dette blir ein test på eit anna system. Vi trur ikkje at dette blir lett. Men vi kan læra, seier Thomas.

Stilla til val

I den siste fasen skal dei som blir valde, trenast seg som parlamentarikarar og prøva å bli samde om ein agenda for nasjonal politikk. Dei skal påverka kandidatar i det verkelege parlamentsvalet og driva kampanjar for å påverka veljarane til opprør mot sekterismen.

– Mange trur at grunnlova som deler makta etter religiøse skiljeliner, ikkje kan endrast. Men det kan den. Vi håpar på engasjement, idear og entusiasme. Kanskje kan nokon av dei unge bli kandidatar i det verkelege valet, seier Thomas og legg til:

– Denne måten å arbeida på blir endå viktigare slik verda no er blitt. Sivilsamfunnet har ei viktig rolle for å skapa samhald, fellesskap og empati, ikkje inneslutta og stengde samfunn.

I 2019 fekk denne store ungdomsflokken vitnemål etter å ha avslutta eit undervisningsprogram om borgarrettar. I år må alt skje på nettet. Foto: Adyan

Av tryggingssgrunnar kan vi ikkje bruke det rette namnet til pastor Davad.

UTVIDA KYRKJA – FEKK BOT

Pastor Davad samarbeider godt med lokale muslimar. Men han slit med å betala bota han fekk då han utvida kyrkja utan å ha fått løyve.

TEKST OG FOTO: JOHANNES MORKEN, EGYPT

Davad er pastor i ein landsby i Minia-provinsen sør i Egypt. Dette er den provinsen der det oftast skjer lokale angrep på kyrkjer eller bygg som blir brukte som kyrkjer.

I to nabolandsbyar var det fleire angrep i 2013, medan Det muslimske brorskap styrte og prøvde å islamisera Egypt. Ei evangelisk kyrkje blei røva for store verdiar, ein annan stad vart den katolske presten truga med å bli utvist frå landsbyen medan kyrkja vart angripen. Men i landsbyen til Davad er det meir fredeleg.

– Vi har berre hatt problem med eitt medlem av Det muslimske brorskapet. Men han snudde då vi besøkte han på sjukesenga, vi sa at vi ikkje hadde problem med muslimar og ønskte han god betring. Vi gratulerte også dottera hans då ho gifta seg, seier pastoren.

Starta barnehage

Pastor Davad har fått til samarbeid med muslimar om hjelp til fattige.

– Eg gjekk til muslimske leiarar som eg visste var opne og spurte om vi skulle gå saman.

Ei muslimsk foreining hadde barnehage. To kyrkjer starta deretter sin barnehage. Begge tilbyr plassar til familiar som ikkje har råd til private barnehagar.

Saman hjelper kristne og muslimar også fattige med å reparera hus. Dei har skaffa gatelykter, og prøver å skaffa postkontor.

– Kristne hjelper nokre fattige muslimske familiar med mat og teppe under id-festen etter ramadan. Muslimane hjelper nokre kristne familiar i jula. Dette har skapt fellesskap.

Det bur kring 10 000 i landsbyen, 800 er kristne. Den evangeliske kyrkja og anabaptistane har egne bygg. Den koptisk-ortodokse kyrkja har ikkje godkjent kyrkjebygg. Dei har ikkje fått tomt, det er ei konfliktsak både her og mange andre stader.

Måtte byggja nytt

Davads kyrkje arrangerer fornyingsmøte fire gonger i året. Dei har søndagsskule med 100 barn, 75 frå eiga kyrkje, 25 frå dei to andre.

Den evangeliske kyrkja vart bygt i 1947 og trengde ombygging og utviding. Han søkte og fekk lokalt lov til å byggja éin etasje. Men kyrkja trengde to nye etasjar og ville ha tårn med kross på. Davad søkte provinsguvernøren, men fekk ikkje svar.

Då bestemte Davad seg for setja i gang. Medlemmer av kyrkja var skeptiske.

– Dersom vi skulle venta på guvernøren, ville det aldri blitt noko. Under ramadan sette vi opp betongpillarar, og deretter bygde vi veggjar.

Første etasje har rom for minnestunder, bryllaup og gravferder. Andre etasje har kyrkjesimal. I tredje etasje er det barnehage og pastorheim.

Pastor Davad var med på kursopplegg om trusfridom.

Stor bot

Davad blei dømt til eitt års fengsel og ei bot på 50 000 egyptiske pund – i overkant av 30 000 kroner. Dei hyra ein muslimsk advokat. Fengselsdommen vart fråfallen. Så langt har kyrkja betalt 20 000 pund, advokaten ber om utsetjing medan dei prøver å samla inn resten.

– *Nettopp i Minia-provinsen må det vera stor risiko ved å byggja utan løyve. Kvifor sette de i gang?*

– Vi har altså gode relasjonar med dei fleste muslimane. Då vi opna kyrkja, kom ein sjeik og helsa oss. Vi har også hatt besøk av sjeiken på julekvelden.

” Eg oppmuntrar kristne til å ha gode relasjonar til muslimar.

Pastor Davad

Borgarrettar for alle

Magasinet Stefanus møter Davad på ein workshop om trusfridom. Ein egyptisk organisasjon har kurs for koptisk-ortodokse, katolske og evangeliske leiarar. Prosjektet er støtta av Stefanusalliansen. Han har vore på alle dei fire samlingane og har drøfta trusfridom med sjeiken i landsbyen.

– *Kva har dette gjort med deg?*

– Mange kristne har vore redde på grunn av trakassering og angrep som dei har lese om frå andre landsbyar. Etter at eg blei med på kurset, har eg undervist ei kvinnegruppe for å få dei til å ta opp kvinnerettar. Eg oppmuntrar alle til å skaffa gode relasjonar til muslimar og til å oppdra barn til det også, seier Davad og legg til:

– På ei pastor- og prestesamling for kyrkjene i landsbyane i vårt område delte eg det eg hadde lært. Dei var imponerte. Vi kristne må læra om rettane våre og korleis vi kan krevja dei. Eg bad kollegaene ikkje berre ta åndeleg ansvar, men også sosialt. Vi må stå opp for like borgarrettar for alle.

Nye kyrkjer godkjende

- Egyptiske styresmakter godkjende 2. april 74 kyrkjebygg.
- 1568 kyrkjer er godkjende sidan ei ny lov vart vedteken i 2016.
- 5540 søknader er leverte, melder organisasjonen CSW.
- Det er blitt lettare å få godkjent kyrkjer, men minoritetar er framleis diskriminerte.
- Les meir på stefanus.no

ORKAN OG VIRUS RAMMER FATTIGE

Først knuste orkan og flom hjemmene til de aller fattigste i flere deler av Egypt. Då tok koronastengingen levebrødet fra dem.

TEKST: JOHANNES MORKEN

I begynnelsen av mars ble deler av Egypt rammet av orkan og flom. Skrøpelige hus ble ødelagt. Etter at koronaviruset først ble oppdaget 14. februar, stengte regjeringen samfunnet i mars.

Skoler, barnehager, universiteter og alle utdannings-sentre ble stengt. Derfor ble også skolene og opplærings-sentrene som Stefanusbarna/Mama Maggie driver, stengt.

Mistet inntekt og mat

Alle kirker og moskeer ble stengt fra 22. mars. Alle restauranter og kafeer ble stengt. Mange ble sendt ut i arbeidsløshet uten sikkerhetsnett. Daglig portforbud fra klokken 19 frem til klokken 6 dagen etter ble brukt over hele landet. Da ramadan startet 24. april, ble portforbudet endret til å starte klokken 21. Restauranter fikk levere ut mat.

Tusenvis har mistet inntekten. Dagarbeidere hadde ingen steder å gå for å skaffe inntekt, enten på grunn av portforbud eller fordi arbeidsplassen ble stengt. Selv søppelsamlere kunne ikke samle søppel.

Ber for familiene

De fortsetter å be for familiene, men det er blitt vanskeligere. Besøksgruppen har prøvd å nå barna og familiene for å trøste dem og øke bevisstheten rundt hygiene og renslighet. Teamet unnlot å gå inn i hjemmene og gjorde korte besøk ute. De vil ikke risikere å overføre viruset fra det ene hjemmet til det andre. De trøstet og oppmuntret og leste oppmuntrende bibelvers.

Mat er et grunnleggende behov. I mars og april var Stefanusbarnas team i stand til – ved Guds nåde – å distribuere 31 982 matpakker. De fleste ble distribuert for påske: Kylling og ris, pasta, egg, ost, olje, sukker og te.

Orkan og flom ødela hjem for fattige i Kairo. Her får ofrene utdelt mat.

Deler ut klær

Også 1 000 pakker klær ble delt ut til familiene som mistet sine hjem i flommene under orkanen.

Stefanusalliansen har gitt klarsignal til å omdisponere midler slik at Stefanusbarna i Kairo kan skaffe mat og klær.

– Nøden tar ikke slutt. Ingen kan si hvor lenge denne krisen varer. Be for dem som lider, be for teamet vårt, be for barna og deres familier. Be om at krisen snart må være over, heter det i appellen fra Kairo.

Kjemper mot virus i Syria

Stefanusalliansens partner i Libanon, Merath, hadde midt i mai delt ut den første beholdningen av 4 400 hygienesett i Libanon. De startet å distribuere kuponger for nødmat, vernemasker og en ny runde med hygienesett.

De satte i gang et prosjekt der kvinner syr verne-masker. 25 kvinner fra tre sygrupper får en inntekt. Merath har bestilt 14 000 ansiktsmasker. De første er distribuert til lokale kirkepartnere og til utsatte familier, sammen med mat, hygieneartikler og informasjonsbrosjyrer for å beskytte mot virus.

I Syria har Merath startet med å forsyne sine lokale kirkelige partnere med såpe og personlig verneutstyr. Prosjektet Stefanusalliansen skulle støtte – for å gi barn et trygt miljø – er utsatt på grunn av et nedstengt samfunn.

NETTBASAR FOR BARN I KAIRO

Stengt kirke satte ikke en stopper for den årlige Stefanus-basaren i Vågsbygd menighet i Kristiansand.

TEKST: KARINE WIGH

Hvert år pleier Vågsbygd kirkes supertorsdag-gjeng å arrangere grilling og kakesalg for alle familiene som er med i barneaktivitetene, og sende inntektene til misjonsprosjektet vårt – Stefanusbarna i Kairos 'søppelbyer'. Denne våren har en koronastengt kirke stoppet dette. I stedet laget menigheten livesending på nettet med «Basar på en måte».

Meldte seg til dyst

Menighetens faste benkeslitere med mye kompetanse meldte seg til dyst. Programmet besto av amerikansk auksjon, virtuell kafé, alle mot 1-oppgaver, korps, kahoot-quiz og gjester. De glade amatører ble ledet av en proff – menighetens egen NRK-reporter, Håvard Raustøl.

Prestene Mia Markussen og Nils Terje Andersen malte hvert sitt kunstverk med tema Kristi himmelfart og Pinsedag. De ble auksjonert bort. Stabens sprekeste, diakon Arild Tjørve, løp rundt kirka i prompepute-utkledding. Tre ungdommer fikk prøve seg på basketball i blinde. Seerne fikk gjette på hvor mange skritt Tjørve klarte på en halvtime og hvor mange skåringer de unge klarte på seks kast.

Kakekrem i fjeset

Menighetspedagogen fikk kakekrem kastet i ansiktet, ungdomsarbeideren ble dynka i vann og daglig leder måtte spille «Optimist» av Jahn Teigen på direkten. Stemningen ble ekstra høy da skolemusikkorpset kom innom på sin siste marsjølve før 17. mai.

Litt over en times sending samlet inn 17 000 kroner, over dobbelt så mye som menigheten pleier å få inn på den årlige supertorsdag-avslutningen. Dermed kan barn i «søppelbyene» i Kairo få det litt lettere.

Vil du se sendingen? Den ligger her: www.vagsbygdkirke.no/basar

Sektorleder Astrid Espegren forteller Håvard Raustøl om Stefanusbarna.

Daglig leder Per Gunnar Pedersen sang «Optimist». Karin Møll Abrahamsen med mikrofonen.

Ny leder for kommunikasjon og marked

Marianne Haugerud blir ny kommunikasjons- og markedsjef.

Marianne Haugerud, 48, bor i Sarpsborg, er gift og har ett barn. Hun har siden 2009 jobbet i Stefanusalliansen som kommunikasjonsrådgiver med hovedfokus på «Søndag for de forfulgte», menigheter og grupper.

Fra midt i august blir Haugerud ny leder i kommunikasjons- og markedsavdelingen. Nåværende leder Gisle Skeie skal fra august bruke ett år på å avslutte teologistudiet. Han har permisjon fra Stefanusalliansen, men har sagt opp jobben som kommunikasjons- og markedsjef.

– Etter 11 år som ansatt i Stefanusalliansen kjenner jeg organisasjonen og arbeidet som drives ganske godt. Dette har vært en utrolig meningsfylt arbeidsplass hvor jeg har blitt utfordret på så mange ulike måter. Stefanusalliansen er en organisasjon med mye ekspertise og en dyktig og motivert stab. Jeg ser med glede og forventning frem til å sammen med dem få fortsette å utvikle denne spennende organisasjonen videre, sier Marianne Haugerud.

LYTT DEG GJENNOM MAGASINET STEFANUS!

Er du synshemmet eller sliter med å lese? Nå finnes Magasinet Stefanus også som podkast.

Øyvind Woie er generalsekretær i KABB. Foto: KABB

Kristent Arbeid Blant Blinde (KABB) har i mange år lest inn hver utgave som noen få har abonnert på.

Men nå blir tilbudet mye bedre. Du kan abonnere på en podkast der du får oversikt over artiklene, hoppe mellom dem eller spole frem og tilbake. Det forteller Øyvind Woie som er generalsekretær i KABB.

Utestengt

– I Norge finnes det 370 000 personer med nedsatt syn eller blindhet. I tillegg kommer en halv million med lesevansker. Disse menneskene er mer eller mindre utestengt fra all

skriftlig informasjon fra Stefanusalliansen og er avskåret fra muligheten til å få vite om og ta del i det flotte arbeidet organisasjonen driver, sier Woie og legger til:

– Å tilby en tilrettelagt lydutgave av Magasinet Stefanus er rett og slett et viktig rettighetsarbeid. Det handler om retten til å delta på lik linje med andre.

Med stadig flere eldre i samfunnet får vi også flere som mister synet.

– Mange som mister synet i voksen alder, føler seg tilsidesatt og glemt. En lydutgave av Magasinet Stefanus kan nå folk som har fulgt Stefanusalliansens arbeid i årevis, men ikke klarer det lenger på grunn av nedsatt syn, påpeker Woie.

Nå kan du lytte deg gjennom Magasinet Stefanus – som lydfil eller podkast. Foto: KABB

Meld deg på

Rent praktisk: Syns- og lesehemmede som ønsker tilbudet, må henvende seg til KABB, enten direkte eller via Stefanusalliansen. Da oppretter KABB en låner i sitt bibliotek, og lydutgaven distribueres via KABBs digitale og analoge systemer i det formatet abonnentene selv ønsker å lytte: Som digitalt abonnement direkte til mobiltelefon, eller andre avspillere eller på CD i posten.

Magasinet-lesere som kjenner mennesker med syns- eller lesevansker, må gjerne fortelle om det nye tilbudet.

Selve innlesningen er produsert i Daisy. Dette gir mulighet for syns- og lesehemmede til å kunne orientere seg og altså hoppe mellom artikler.

– En podkast vil også være et tilbud til folk som av helt andre grunner ønsker å lytte til Magasinet Stefanus i stedet for å lese, sier Woie.

Lydfil på nettet

I tillegg vil Stefanusalliansen publisere en ren lydfil av hver utgave. Den legger vi ut på våre nettsider, stefanus.no. Denne har ingen spole- eller hoppemuligheter.

BESTILL PODKAST

Send påmelding til KABB: kabb@kabb.no eller bestill her: post@stefanus.no. På kabb.no og stefanus.no finnes et digitalt påmeldingsskjema.

I mange land blir mennesker undertrykt for sin tro. De trenger støtte, oppmuntring og forbønn.

INGEN SKAL STÅ ALENE UNDER FORFØLGELSE!

Ditt engasjement er viktig!
Du kan:

BE

for mennesker, kirker, land og partnere. Få aktuelle bønneemner på e-post (ukentlig) eller i Magasinet Stefanus.

PROTESTERE

mot uretten sammen med over 5 000 appellvenner. Signer appellen med sms, så sender vi et appellbrev på dine vegne. Send sms ROP til 2377 (kr 20,- per appell).

GI

en gave. Støtten fra engasjerte givere er hovedinntektskilden til arbeidet for forfulgte kristne og trosfrihet for alle.

ENGASJERE

din menighet gjennom appelltjeneste, avtale om misjonsprosjekt, gudstjenester og opplegg for barn og ungdom.

LESE

vårt aktualitetsblad Magasinet Stefanus, som utgives syv ganger i året. Abonnementet er gratis. Bli abonnent – send sms MAGASIN til 2377.

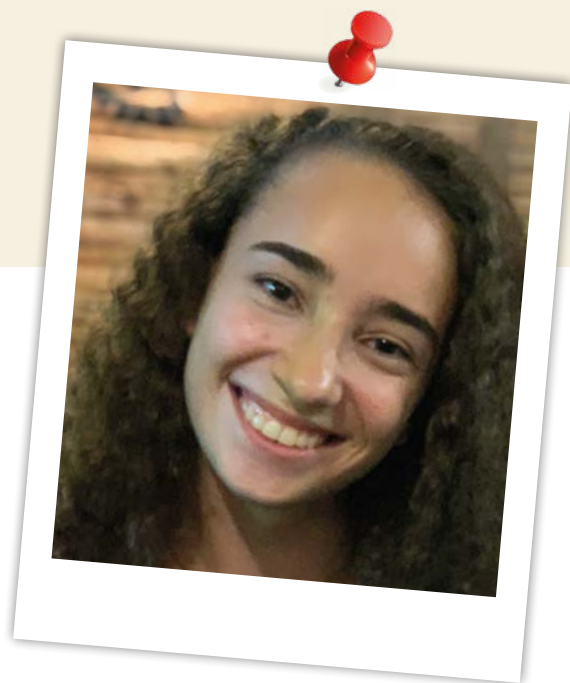
Mer info og påmelding:

www.stefanus.no

Ifølge islam bør foreldrene mine avvise meg. Hvis de en dag sier: **‘Du er ikke vårt barn lenger’, så blir det hardt.**

– Merve (19), jente fra Antalya Evangelical Church, Tyrkia

Merve (19), Antalya Tyrkia. Foto: Sindre Røyland

Les hele historien på giroarket!

Tyrkiske kristne betaler en høy pris for troen sin og mister familie, karriere og venner. Flere blir også truet på livet. Den åndelige familien i menigheten blir derfor helt umistelig. Dobbel isolert under covid-19 er menighetsfamilien nå alt de har.

En gave fra deg kan sikre og beskytte det uerstattelige menighetsfellesskapet i Antalya!

Alle våre partnere har spesielle utfordringer i denne tiden. Skulle dette prosjektet overfinansieres går din gave dit behovet er størst!

GAVEEKSEMPLER:

Utgifter
ungdomsarbeidet
kr 420,- per helg.

Lønn
ungdomspastor:
kr 1900,- per uke.

Se giroen eller
Vipps 19013

merk: «Merve + [ditt mobilnummer]»